

Original Research Paper

The formation of the professor-machine in the “Women, Life, Freedom” movement; The entanglement of social science professors with the keyboard

Hamed Taheri Kia¹

¹ Assistant Professor, Department of Communication and Virtual Space Studies, Institute for Social and Cultural Studies, Tehran, Iran

ARTICLE INFO

Received: May. 5, 2023

Revised: Aug. 16, 2023

Accepted: Sep. 5, 2023

KEYWORDS

women
life
freedom
October 2022 Event
university professor
social sciences
Instagram

* Corresponding Author

✉ kia.erhut@iscs.ac.ir

☎ +98 21 22570777

How to Cite this article:

Taheri kia, H. (2023). The formation of the professor-machine in the “Women, Life, Freedom” movement; The entanglement of social science professors with the keyboard. *Journal of University Studies*, 1(4), 5-36.
doi: 10.22035/jous.2024.5068.1045
URL:
https://www.jous.ir/article_489.html

Copyright:

© The authors retain the copyright and full publishing rights. This is an open access article under the [CC BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/) license.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

ABSTRACT

During the "Woman, Life, Freedom" movement, some social science professors engaged in producing critical content on Instagram and Telegram channels. These professors found themselves in the midst of unfolding events and responded by generating rapid and critical content about those occurrences. This swift and critical content production on social media platforms was a significant feature of their reaction to the events. That helped visualize what was happening and highlighted the social role of professors beyond their professional and administrative duties. Thus, the aim of this paper is to examine how social science professors enact their role on social media by producing rapid and critical content for a diverse and mass audience in cyberspace. We examined the Instagram pages and posts of professors from September to February 2022 in relation to the events of October 2022. Images, texts, and comments were studied in connection with the methods of rapid and critical content production in response to the minor events within the "Woman, Life, Freedom" movement. This research was conducted within the posthumanism paradigm using a postqualitative method. Consequently, the data were analyzed based on the creation of conceptual situations intertwined with theory and their expansion in rhizomatic writing. According to the findings, social science professors, based on their entanglement with the minor events of October 2022, created analytical ideas through image selection and text production, becoming part of the information flow in the digital communication network. Professors, in their entanglement with digital technology, transformed into a professor-machine position, executing the function of rapid and critical content production within a network. As a result, social science professors revealed varying degrees of intensity in enacting the professor-machine role.

INTRODUCTION

The study examines the role of social science professors in the "Woman, Life, Freedom" movement through their engagement with digital platforms such as Instagram and Telegram. It highlights how these professors, amid significant social upheavals, produced rapid and critical content that transcended their traditional academic and administrative roles. This research aims to explore how these professors utilize social media to enact their social role by producing content that engages a broad audience and contributes to the digital public discourse surrounding the movement.

METHODOLOGY

The research was conducted within the post-humanism paradigm using a post-qualitative method. Data were collected from the Instagram pages and posts of social science professors from September to February 2022, focusing on the events of October 2022. The analysis involved examining images, texts, and comments to understand the methods of rapid and critical content production in response to the movement's minor events. The data were analyzed through the creation of conceptual situations intertwined with theory and expanded in rhizomatic writing, reflecting the complex, interconnected nature of digital communication networks.

FINDINGS

The findings reveal that social science professors, through their entanglement with the minor events of October 2022, developed analytical ideas via image selection and text production. This engagement positioned them as active participants in the digital communication network, where they assumed the role of a "professor-machine." This role involved the rapid and critical production of content within a network of relations, demonstrating varying degrees of intensity in their participation. The study illustrates how these professors' digital activities extended their influence beyond the academic sphere, making them integral to the flow of information and public discourse in the digital age.

CONCLUSION

The study concludes that social science professors have transformed their social roles through their engagement with digital technology, particularly during significant social movements like "Woman, Life, Freedom." By producing rapid and critical content on social media, they have become pivotal in shaping public perception and discourse. This transformation highlights the evolving nature of academic roles in the digital era and underscores the importance of digital literacy and engagement for contemporary scholars.

NOVELTY

The research provides a novel insight into the intersection of academia and digital media during social movements. It introduces the concept of the "professor-machine," emphasizing the entanglement of social science professors with digital technology and their role in content production and information dissemination. This study contributes to the understanding of how academic roles are evolving in response to digitalization and the increasing significance of social media in public discourse.

CONFLICT OF INTEREST

No conflict of interest has been declared by the author.

University Studies

Vol. 2
Issue 1
Autumn 2023

BIBLIOGRAPHY

- Adams, S.T. & Pierre, E. (1997). Circling the Text: Nomadic Writing Practices. *Qualitative Inquiry*, 3(4), 403–417. doi: 10.1177/107780049700300403
- Akhavan, N. (2013). *Electronic Iran - The Cultural Politics of an Online Evolution*. New Brunswick: Rutgers University Press.
- Amir-Ebrahimi, M. (2009). Weblogistan: The Emergence of a New Public Sphere in Iran. In Seteney Shami (ed.), *Publics, Politics and Participation: Locating the Public Sphere in the Middle East and North Africa* (pp. 325-358). New York: Social Science Research Council.
- Athlekar, P. (05/06/2023). Bearing witness online: How hashtags enabled an uprising in Iran. Retrieved from <https://www.diggitmagazine.com/papers/hashtags-uprising-iran>
- Barad, K. (2014). Diffracting Diffraction: Cutting Together-Apart. *Parallax*, 20(3), 168-187. doi: 10.1080/13534645.2014.927623
- Braidutti, R. (2019). *Posthuman knowledge*. Polity: Cambridge.
- Deleuze, G. (2002). *Nietzsche and Philosophy* (H. Tonzlinson, Trans.). London: Continuum.
- Deleuze, G. (2003). The three kinds of knowledge. *The Warwick Journal of Philosophy*, 14, 1-20.
- Deleuze, G. (2005). *A thousand plateaus capitalism and schizophrenia* (B. Massumi, Trans.). Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Faculty Focus (2009). *Magna, Twitter in higher education: Usage habits and trends of today's college faculty*. Magna Publications. Available at <https://www.researchgate.net/publication/263567056>
- Golkar, S. (2015). Student Activism, Social Media and Authoritarian Rule in Iran. In I. Epstein (ed.), *The Whole World is Texting Youth Protest in the Information Age* (pp. 61-81). Rotterdam: Sense Publication.
- Greene, J. C. (2013). On rhizomes, lines of flight, mangles, and other assemblages. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 26(6), 749-758. doi:10.1080/09518398.2013.788763
- Greenson, J. K. P., An, S., Xue, J., Thompson, A. E., & Guo, C. (2018). Tweeting Social Justice: How Social Work Faculty Use Twitter. *British Journal of Social Work*, 48(7), 2038–2057.
- Hayles, N. K. (2019). Print Is Flat, Code Is Deep: The Importance of Media-Specific Analysis. In M. Kinder & T. McPherson (Eds.), *Transmedia Frictions* (pp. 20–33). University of California Press,.

University Studies

Extended Abstract

- Helberger, N. (2020). The political power of platforms: How current attempts to regulate misinformation amplify opinion power. *Digital Journalism*, 8(6), 842–854. doi: 10.1080/21670811.2020.1773888.
- Howard, P. H., & Hussain, M. M. (2013). *The Cultural Politics of an Online Evolution: Democracy's Fourth Wave? Digital media and Arab Spring*. Oxford: Oxford University Press.
- Kazemi, A. (2022). The genesis of academic influencers in Iran. *Research in Deviance and Social Problems*, 4(2), 1-33.
- Kermani, H. (2023). MahsaAmini: Iranian Twitter activism in times of computational propaganda. *Social Movement Studies*, 1–11. doi: 10.1080/14742837.2023.2180354
- Lury, C., Parisi, L., & Terranova, T. (2012). Introduction: The Becoming Topological of Culture. *Theory, Culture & Society*, 29(4–5), 3–35. doi: 10.1177/026327641245455.
- Mahmoudi, B. (2021). A Study of the Ways Faculty Members Enact Identity on Instagram Pages. Tehran, Iran: Institute for Cultural and Social Studies.
- Noor News (2022 October 26). *Terrorist Attack on Shah Cheragh Shrine in Shiraz*. Retrieved from <https://nournews.ir/fa/news/112607>
- Rahimi, B. (2014). Internet and Political Activism in Post-Revolutionary Iran” In Robert S. Fortner, P. Mark Fackler (eds.), *The Handbook of Media and Mass Communication Theory* (pp. 907–928), New Jersey: Wiley.
- Segerberg, A., & Bennett, W. L. (). Afterword: Lessons and puzzles in studying social media materialities and protest . In Mette Mortensen, C. Neumayer, & T. Poell (Eds.), *Social Media Materialities and Protest; Critical Reflections* (pp. 156-162). New York: Routledge.
- Shah, N. A. K., & Cox, A. M. (2017). Uncovering the scholarly use of Twitter in the academia: Experiences in a British University. *Malaysian Journal of Library & Information Science*, 22(3), 93-108. doi: 10.22452
- Sreberny, A., & Khiabany, G. (2007). Becoming intellectual: The blogestan and public political space in the Islamic Republic. *British Journal of Middle Eastern Studies*, 34(3), 267-286.
- Taheri Kia, H. (2021). *The digital condition and the knowledge system*. Tehran, Iran: Institute for Cultural and Social Studies.
- Taheri Kia, H. (2023). Transition from Writing as a "Job" to Writing as a "Role" for Social Science Professors in the Digital Age. *International Conference on Web Research*, Tehran, Iran.
- Taheri Kia, H. (2023). Women, life, freedom: An event for occupying the public sphere of territory of Islamic Republic. *Cultural Studies & Communication*, 18(69), 65-100. doi: 10.22034/jcsc.2023.1972498.2618

University Studies

Vol. 2
Issue 1
Autumn 2023

- Tejarat News (2022 October 18). *Boom in the Market for Buying and Selling VPNs: VPNs Cost 1.7 Million Tomans!* Retrieved from <https://tejaratnews.com>
- Tesar, M. (2020). "Philosophy as a Method": Tracing the Histories of Intersections of "Philosophy," "Methodology," and "Education." *Qualitative Inquiry*, 27(5), 544–553. doi: 10.1177/1077800420934144
- Veletsianos, G., & Kimmons, R. (2016). Scholars in An increasingly open and digital world: How do education professors and students use Twitter? *The Internet and Higher Education*, 30, 1-10. doi: 10.1016/j.iheduc.2016.02.002
- Zarepour, E. (2023 February 1). *Minister of Communications: The Filtering of WhatsApp and Instagram is a Decree of the Heads of the Three Branches*. Retrieved from <https://www.khabaronline.ir/xjH4h>

University Studies

Extended Abstract

مقاله پژوهشی

شکل گیری استاد-ماشین در رخداد «زن، زندگی، آزادی»؛ تنیدگی استاد علوم اجتماعی با

صفحه کلید

حامد طاهری کیا^۱

^۱ استادیار پژوهشگاه مطالعات فرهنگی، اجتماعی و تمدنی، تهران، ایران

چکیده

در جریان رخداد «زن، زندگی، آزادی» بعضی از اساتید علوم اجتماعی در شبکه‌های اجتماعی اینستاگرام و کانال‌های تلگرامی به تولید محتوای انتقادی پرداختند. اساتید علوم اجتماعی در میدان رخداد قرار می‌گرفتند و هم‌زمان با رخدادهای خرد و کلان، درباره آنها محتوای انتقادی تولید می‌کردند. تولید محتوای سریع و انتقادی در شبکه‌های اجتماعی ویژگی مهم واکنش اساتید علوم اجتماعی در این رخداد بود. تولید محتوای سریع و انتقادی به ایجاد تجسمی از آنچه در حال رخ دادن است کمک می‌کرد و این نقش اجتماعی استاد علوم اجتماعی را خارج از موقعیت شغلی-اداری اش نشان می‌داد؛ بنابراین، هدف از این مقاله بررسی چگونگی اجرای نقش اجتماعی استاد علوم اجتماعی در شبکه‌های اجتماعی به‌منظور تولید محتوای سریع و انتقادی برای مخاطبان انبوه و متکثر در فضای مجازی است. ما صفحات اینستاگرام اساتید علوم اجتماعی و پست‌های آنها را در فاصله زمانی شهریور تا بهمن ۱۴۰۱ در پیوند با رخداد مهر ۱۴۰۱ بررسی کردیم. تصاویر، متن‌ها، و کامنت‌ها در پیوند با شیوه‌های تولید محتوای انتقادی و سریع در واکنش به خرده‌رخداد‌های میدان «زن، زندگی، آزادی» مطالعه شدند. این پژوهش در پارادایم پسانسان‌گرایی و با روش پساکیفی انجام شده است. به همین سبب داده‌ها مبتنی بر خلق موقعیت‌های مفهومی در تنیدگی با نظریه و بسط آنها در نوشتار ریزوماتیک تحلیل شده‌اند. بر اساس یافته‌ها، اساتید علوم اجتماعی مبتنی بر چگونگی تنیده‌شدن آنها با خرده‌رخداد‌های مهر ۱۴۰۱ بر اساس انتخاب تصاویر و تولید متن به خلق ایده‌های تحلیلی می‌پرداختند و جزئی از جریان اطلاعات در شبکه ارتباطی دیجیتال می‌شدند. اساتید در تنیدگی با فناوری دیجیتال به موقعیت استاد-ماشین دگردیسی پیدا کرده بودند و در قالب پدیده دگردیسی‌گر کارکرد تولید محتوای انتقادی و سریع را در شبکه‌ای از روابط اجرا می‌کردند. در نتیجه، اساتید علوم اجتماعی درجه‌های مختلفی را از شدت اجرایی کردن نقش استاد-ماشین آشکار می‌کردند.

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۲/۱۵

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۵/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۶/۱۴

واژگان کلیدی:

زن زندگی آزادی

رخداد مهر ۱۴۰۱

استاد دانشگاه

علوم اجتماعی

اینستاگرام

* نویسنده مسئول

✉ kia.erhut@iscs.ac.ir

① ۰۲۱۲۲۵۷۰۷۷۷-۹۸+

چگونه به این مقاله ارجاع دهیم:

طاهری کیا، حامد (۱۴۰۲). شکل‌گیری استاد-

ماشین در رخداد «زن، زندگی، آزادی»؛ تنیدگی

استاد علوم اجتماعی با صفحه‌کلید. فصلنامه

مطالعات دانشگاه، ۱(۲)، ۳۶-۵.

doi: 10.22035/jous.2024.5068.1045

URL:

https://www.jous.ir/article_489.html

© نویسندگان دارای حق نشر و کلیه حقوق انتشار

می‌باشند. دسترسی به متن کامل مقاله براساس

قوانین کپی‌رایت کامنز CC BY 4.0 آزاد است.

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

۱. مقدمه و بیان مسئله

شبکه‌های اجتماعی و جنبش‌های اجتماعی در وضعیت دیجیتال پیوندی ناگسستگی پیدا کرده‌اند. در ایران اواسط دهه هشتاد شاهد رشد فراگیر وبلاگ‌نویسی هستیم که به شکل‌گیری جریانی از ادبیات سایبری سیاسی و اعتراضی منجر شد (Golkar, 2015; Amir-Ebrahimi, 2009; Sreberny & Khiabany, 2022). پس از آن در رخداد ۱۳۸۸ فیسبوک نقش مهمی را در تولید و گسترش اطلاعات و اخبار ایفا کرد (Akhavan, 2013). در همان دوران، در منطقه خاورمیانه بهار عربی به راه افتاده بود و نقش فضای مجازی در شکل‌گیری و گسترش بهار عربی بسیار تأثیرگذار بود (Howard & Hussain, 2013). گسترش دومینووار بهار عربی از کشوری به کشوری دیگر در خاورمیانه، قبل از آنکه از مرزهای زمینی عبور کند، از میان شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی گذر کرده بود. بنابراین، ما وقتی از شبکه‌های اجتماعی و جنبش‌های اجتماعی صحبت می‌کنیم دربارهٔ مسئلهٔ فضا و زمان در وضعیت دیجیتال و در تفاوت از فضا و زمان دوران پیشادیتال یا آنالوگی طرح مسئله می‌کنیم.

در فضا و زمان آنالوگ تولید و چرخش اطلاعات در قالب رسانه‌های رادیو، تلویزیون، و مطبوعات انجام می‌شد. این رسانه‌ها حامل اطلاعات و اخبار از فرستنده به گیرنده بودند. تولیدکننده اطلاعات سامانه‌های قدرت و گیرندگان آن مردم بودند و سلسله‌مراتب هرمی بین فرستنده و گیرنده وجود داشت. همچنین، برای دسترسی به اطلاعات می‌بایست رادیو یا تلویزیون را روشن کرد یا باید به نزدیک‌ترین دکهٔ روزنامه‌فروشی مراجعه کرد و یا در آبونمان روزنامه‌ها و مجلات مشترک شد. در تمامی این موارد در جایی اطلاعات و اخبار وجود دارند اما برای دریافت آنها باید به سمت رسانه حرکت و آن را روشن یا خریداری کرد. این نشان می‌دهد که ما در دوران آنالوگ با رسانه‌ها فاصلهٔ مسافتی داریم و فاصله زمانی هم از پی آن به وجود می‌آید. اگر ما رسانه را روشن یا خریداری نکنیم ممکن است خبر را از دست بدهیم یا با فاصله زمانی از اخبار آگاه شویم.

اما در وضعیت دیجیتال ما لازم نیست که رسانه نوین را روشن یا خاموش کنیم، زیرا رسانه نوین می‌تواند همواره روشن و همراه ما باشد به شرط آنکه رسانه شارژ کافی داشته باشد. رسانه‌های نوین را باید شارژ نگاه داشت و با داشتن شارژ امکان دستیابی به اطلاعات و اخبار وجود دارد. تلفن‌های همراه یکی از مهم‌ترین رسانه‌های نوین هستند که

در هر موقعیت جغرافیایی و زمانی امکان دستیابی سریع و به موقع را به اطلاعات فراهم می‌آورند. تلفن‌های همراه انسان را همراه با جریان زندگی نگاه می‌دارند. بنابراین، موقعیت فضا و زمان در وضعیت دیجیتال در هم تنیده شده است. با حضور در یک فضا و زمان می‌توان به خبری در فضا و زمانی دیگر دست پیدا کرد. فضازمان در هم تنیده شده و این تنیدگی، شبکه روابط در هم‌فرورفته را سامان داده است. در هم‌تنیدگی فضازمان در وضعیت دیجیتال به ایجاد قدرت تولید و مخابره اطلاعات و بیانگری منجر شده است.

از شروع جامعه مدرن و شکل‌گیری جامعه آنالوگی برای سامانه‌های قدرت موقعیت سوژگی شهروند مهم است. بنابراین، شهروند باید انواع برگه‌های هویتی را داشته باشد. اما در دوران جامعه دیجیتال این شهروند است که می‌گوید من چه کسی هستم و حتی از سامانه‌های قدرت پرسشگری می‌کند. شهروند دیجیتالی (Segeberg & Bennett, 2019) برای بیانگری به شبکه‌ای از مخاطبان دسترسی دارد و می‌تواند درباره چگونگی بودن و هستی‌اش دست به بیانگری بزند. شهروند دیجیتالی دارای قدرت تولید اطلاعات و مخابره آن‌ها است. بدین‌سان، در جامعه دیجیتال جنبش‌های اجتماعی مبتنی بر تولید و چرخش اطلاعات و ایجاد تأثیر در آگاهی مخاطبان شدت بیشتری پیدا می‌کنند (Helberger, 2020). مخاطب در وضعیت دیجیتال از اطلاعات تولید شده درباره یک رخداد یا مسئله تأثیر می‌گیرد و پتانسیل‌های کنش در او بالا می‌رود.

در رخداد شهریور ۱۴۰۱ مردم در شبکه‌های اجتماعی انبوهی از اطلاعات را تولید و مخابره می‌کردند. خرده‌رخدادها در خیابان توسط مردم فیلم گرفته و مخابره می‌شدند. شدت بالایی از جریان اطلاعات در میان مردم چرخش پیدا کرده بود و انواع هشتگ‌ها رواج و داغ می‌شدند (Athlekar, 2023). در این جریان استاد علوم اجتماعی متن‌های مختلفی را تولید می‌کردند و به اشتراک می‌گذاشتند. اساتید علوم اجتماعی در میدان رخداد قرار گرفته بودند و تحت تأثیر جریان‌های اطلاعات که در فضای مجازی می‌چرخیدند جزئی از آنها می‌شدند و جریان‌های اطلاعات تحلیلی را تولید می‌کردند. بنابراین، هدف اصلی مقاله حاضر درباره بروز و ظهور اساتید علوم اجتماعی در شبکه‌های اجتماعی در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ است.

برای علوم اجتماعی ایران قرار گرفتن در میدان رخداد و در همان موقعیت، تولید تخیل جامعه‌شناسی از رخداد برای مردم پدیده‌ای منحصر به فرد بود که در رخداد مهر ۱۴۰۱ عملیاتی شد. اساتید علوم اجتماعی درون رخداد از رخداد برای مردم می‌نوشتند و این درهم‌تنیدگی درون وضعیت دیجیتال ممکن شده بود. مسئله همین تجربه منحصر به فرد درهم‌تنیدگی است که استاد علوم اجتماعی با تکنولوژی دیجیتال، رخداد، و مردم پیدا می‌کرد. این درهم‌تنیدگی به ماشین بزرگی تبدیل شد که درون رخداد مهر ۱۴۰۱ کارکرد پیدا کرد. این کارکرد چگونه انجام می‌پذیرفت؟ آشکار کردن این انجام‌پذیری مسئله ما در این مقاله است.

۲. پیشینه تحقیق

در هنگام تألیف این مقاله با توجه به مدت زمان اندکی که از جریان رخداد شهریور ۱۴۰۱ می‌گذارد ادبیات پژوهشی متعدد در این زمینه تولید نشده است. در ایران تنها مقاله علمی پژوهشی چاپ شده متعلق به طاهری کیا با عنوان «رخداد زن، زندگی، آزادی و نبرد بر سر تسخیر فضا» است. او در ابتدا مسئله فضای ملاء عام را در قالب اصلی برای تشکیل امت اسلامی در دهه شصت معرفی می‌کند که در برابرش فضای اندرونی ایجاد شد. سپس به چگونگی تسخیر فضای عمومی توسط رخداد مهر ۱۴۰۱ و تبدیل شدن فضای عمومی به میدان نبرد بین مردم و حکومت می‌پردازد.

در ادبیات پژوهشی خارج از ایران آثار پژوهشی بیشتری یافت می‌شود، هرچند که با توجه به ابعاد رخداد مهر ۱۴۰۱ تعداد آنها کم است. حسین کرمانی (Kermani, 2022) به مسئله کنش ایرانیان در فضای توئیت می‌پردازد و نتیجه می‌گیرد که برای کشورهای با نظام بسته شبکه‌های اجتماعی برای تولید، صداهای متفاوت دارای اهمیت هستند. بنابراین سیاست پلتفورم‌ها نه در خاموش کردن این صداها بلکه باید در حمایت برای گسترانیده شدن آنها باشد.

صدیقی و تهرانی (۲۰۲۳) با ۱۹ نفر از زنان داخل و خارج از ایران مصاحبه نیمه‌ساختاریافته انجام داده است. آن‌ها کنش‌های زن ایران در رخداد مهر ۱۴۰۱ را ذیل موقعیت‌های کنشگری نمادین، فیزیکی، مراقبت‌گونه، دادخواهانه، و شناختی دسته‌بندی می‌کنند.

تلطف (۲۰۲۳) تغییرات عمیق در فرهنگ عامه و پر رنگ شدن گفتمان زنانه در یک دهه اخیر را ریشه‌های رخداد مهر ۱۴۰۱ می‌داند. او سه موقعیت تلاش ایرانیان برای کسب مدرنیته، تلاش زنان برای دستیابی به حقوق عادلانه که در ادبیات نمایان می‌شود، و دسترسی جوانان به اطلاعات را سه پیش‌زمینه این رخداد ارزیابی می‌کند.

دانشپور و حسن‌دخت فیروز (۲۰۲۳) به جریانی جدید از فمینیسم در رخداد مهر ۱۴۰۱ اشاره می‌کنند که برآمده از جنبش زنان ایرانی است. آن‌ها این جنبش را به دیگر جنبش‌های زنان مسلمان، که جریان‌های تازه‌ای را جنبش‌های فمینیستی جهانی ایجاد کرده است، پیوند می‌زنند. آدان (۲۰۲۳) به واکنش‌های کاربران فیسبوک به رخداد مهر ۱۴۰۱ می‌پردازد. او ۶۰ کامنت را بین ۹ تا ۱۶ نوامبر بررسی می‌کند. ترس، زنان، حمایت، و مباحثه چهار تمی هستند که او از کامنت‌ها معرفی می‌کند. کامنت‌های مباحثه‌ای ۳۰ درصد، کامنت‌های حمایتی ۲۸ درصد، کامنت‌های درباره‌ی زنان ۲۷ درصد، و کامنت‌های درباره‌ی ترس ۱۵ درصد را تشکیل می‌دهند.

صادقی بروجردی (۲۰۲۳) در مقاله‌ای رویکردی میان‌رشته‌ای انتخاب می‌کند و چند رویکردی نظری و ادبیات تاریخی را به کار می‌گیرد. سرکوب جنسیتی و بازتولید اجتماعی، مرکزگرایی دولت-ملت با وجود حل نشدن مسئله و پرسش قومیت، دموکراسی دینی و ناممکن شدن جریان اصلاح‌گرایی، و نئولیبرالیسم اقتداری و اقتصادی سیاسی جمهوری اسلامی را در قالب چهار بحران ایران معرفی می‌کند و سپس آن را در خوانشی از رخداد مهر ۱۴۰۱ قرار می‌دهد.

در میان ادبیات پژوهشی که اشاره شد ما همچنان نقش فضای مجازی و فناوری دیجیتال در شکل‌دهی به رخداد مهر ۱۴۰۱ را نمی‌یابیم. همچنین به اینکه جریان روشنفکری در این رخداد چه کاری را انجام داد توجه نشده است. بنابراین ما در این مقاله سعی داریم تا نقش اساتید علوم اجتماعی را در پیوند با فضای مجازی بررسی کنیم. علاوه بر این در ادبیات پژوهشی پیرامون نقش اساتید در تأثیرگذاری اجتماعی به واسطه شبکه‌های اجتماعی ما نمی‌توانیم ادبیات پژوهشی غنی را پیدا کنیم.

محمودی (۱۴۰۰) در پژوهشی به اجرای هویت اساتید در شبکه اجتماعی اینستاگرام می‌پردازد. محمودی تلاش دارد تا شیوه‌هایی که اساتید هویت‌شان را در اینستاگرام نمایان

می‌کنند مقوله‌بندی کند. از مهم‌ترین نتایج محمودی این است که اساتید در اینستاگرام دسترس‌پذیرتر می‌شوند و هاله مقدس آنها از بین می‌رود.

کاظمی (۱۴۰۱) هم در مقاله «برآمدن اینفلوئنسرهای دانشگاهی در ایران» به مسئله اساتید علوم انسانی می‌پردازد که در اینستاگرام معروف شده‌اند یا از قبل سلبریتی بوده و حال در اینستاگرام به اینفلوئنسر تبدیل شده‌اند و اساتیدی که در این میانه قرار می‌گیرند.

طاهری‌کیا (۱۴۰۱) در مقاله‌ای با عنوان «گذار از موقعیت نوشتن به مثابه «شغل» به موقعیت نوشتن به مثابه «نقش» برای اساتید علوم اجتماعی در وضعیت دیجیتال» به پدیده نوشتن برای اساتید علوم اجتماعی توجه می‌کند. او اشاره می‌کند اساتید وقتی در شبکه‌های اجتماعی می‌نویسند از موقعیت شغلی و اداری خود به موقعیت گرفتن نقش اجتماعی گذار می‌کنند.

در ادبیات خارجی هم درباره چگونگی پیوند شبکه‌های اجتماعی و اساتید دانشگاه پژوهشی‌هایی انجام شده است. جوهانا کی. پی. گریسیون و همکاران (۲۰۱۸) به نقش توییتر کردن برای پررنگ کردن مسئله عدالت اجتماعی توسط اعضای هیئت علمی گروه‌های «کار اجتماعی» می‌پردازند. آن‌ها نشان می‌دهند که چگونه توییتر کردن سبب بالارفتن آگاهی جمعی و زمینه‌سازی برای تغییرات اجتماعی در حوزه عدالت اجتماعی می‌شود. در پژوهشی دیگر، پژوهشگران همچنان توییتر را منبعی اطلاعاتی می‌دانند که در زمینه‌های تولید، مصرف، و به اشتراک گذاری اطلاعات پژوهشی به کار می‌رود (Kharman Shah & Cox, 2017).

اشتراک‌گذاری اطلاعات و جست‌وجو برای آدرس‌ها نشانی از کنش پژوهشگرانه درون توییتر است. جورج ولتسیانو (۲۰۱۱) هم در پژوهشی اشاره می‌کند که مشارکت پژوهشگران درون توییتر به مواردی از قبیل: برساخت هویت دیجیتال، ارتباط با دانشجویان، برقراری ارتباطات دیگران (از جمله پژوهشگران دیگر)، و معرفی فعالیت‌هایشان در دیگر شبکه‌های اجتماعی توسط توییتر دسته‌بندی می‌شود. در ادامه، جورج ولتسیانو با همکاری رویس کیمونس (۲۰۱۶) از حضور پژوهشگران در توییتر به مثابه موقعیتی متفاوت برای تأثیرگذاری، نقش ساختارهای قدرت در چگونگی حضور اساتید دانشگاه در نسبت با دانشجویان، و قوام بخشیدن به هویت پژوهشگری فراتر از اصول پژوهش رسمی توجه می‌کنند. البته این پژوهش‌ها بیشتر درباره استفاده از توییتر در میان اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های امریکاست. مگنا (۲۰۰۹) در پژوهشی نشان می‌دهد که ۷۹ درصد اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های امریکا در سال ۲۰۰۹

اعلام کرده‌اند که تا سال بعد از آن به تئویر خواهند پیوست. همان‌طور که مشخص است در ادبیات خارجی ما دربارهٔ نقش اساتید علوم اجتماعی و انسانی در برقرار کردن پیوند با جامعه از طریق شبکه‌های اجتماعی اثری را نمی‌یابیم. با این توجه مقاله حاضر در تلاش است تا ابعاد حضور اساتید علوم اجتماعی را میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ بررسی نماید.

۳. روش

مقاله حاضر در پارادایم پسانسان‌گرایی (Braidotti, 2019) انجام شده است. در پارادایم پسانسان‌گرایی مرکزیت نیروهای انسانی به پرسش گرفته می‌شود تا امکان شناخت دقیقی از شکل‌گیری پدیدهٔ اجتماعی داشته باشیم. دوگانهٔ سوژه/ابژه از بین می‌رود و هستی‌شناختی شبکه‌ای جای آن را می‌گیرد. سوژه‌ها و ابژه‌ها درون هم تنیده شده‌اند و شبکه‌ای از روابط را شکل می‌دهند. تنیدگی سوژه‌ها و ابژه‌ها به نفع ایجاد ماهیتی جدیدی از زندگی اجتماعی می‌رود که نیروهای غیر انسانی از محیط زیست تا فناوری در آن نقش عاملیت را بازی می‌کنند. ویژگی عاملیت در نیروهای انسانی و غیر انسانی مشترک است. نیروهای غیر انسانی دارای عاملیت یا قدرت تأثیرگذاری هستند و نیروهای انسانی از آنها تأثیر می‌گیرند. بنابراین، روایتی که از تحلیل داده‌ها می‌آید روایتی مبتنی بر روابط نیروهای انسانی نیست بلکه شبکه‌ای از روابط یا نقشه‌ای از روابط در هم تنیده شده از نیروهای انسانی و غیر انسانی است.

همچنین، پدیدهٔ نوشتن از مهم‌ترین موقعیت‌های پژوهش در پارادایم پسانسان‌گرایی است. چه نوعی از نوشتن می‌تواند نمایان‌گر شبکه‌ای بودن پدیده باشد؟ نوشتار ریزوماتیک^۱ (Greene, 2013) پاسخ به این پرسش است. در نوشتار ریزوماتیک ما سیر روایت خطی نداریم، بلکه پاراگراف‌ها نمایانگر مفاهیمی هستند که تولید می‌شوند و سپس به سوی همدیگر حرکت می‌کنند و با هم تنیده می‌شوند و به موقعیت مفهومی بعدی منجر می‌شوند. پس داده‌ها و دسته‌بندی آنها بر خلاف روش کیفی مرحله‌ای نیست که از همان ابتدا تکلیف نوشتن تحلیل داده‌ها را مشخص کند. داده‌ها در پاراگراف‌ها جان می‌گیرند و تحلیل داده‌ها در همان حین نوشتن شکل می‌گیرند. به سخنی، تحلیل داده‌ها به‌مانند یک اتفاق عمل می‌کند و داده‌ها به‌واسطهٔ پاراگراف‌ها کارگردشان را پیدا می‌کنند.

1. rhizomatic

ما صفحات اینستاگرام ۹ استاد جامعه‌شناسی را که صفحات آنها عمومی است بررسی کردیم. نمونه‌ها بر اساس نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند. اساتید علوم اجتماعی که در طول رخدادهای ۱۴۰۱ در شبکه‌های اجتماعی فعال بودند و دربارهٔ رخداد برای مردم می‌نوشتند هدف نمونه‌گیری بودند. بیشتر اساتید دارای موقعیت اداری هیئت علمی هستند اما این مسئله ویژگی تأثیرگذار در انتخاب نمونه‌ها نبود. همچنین، از میان شبکه‌های اجتماعی ما اینستاگرام را انتخاب کردیم، زیرا از میان شبکه‌های اجتماعی در ایران دارای طرفداران بیشتری است. به علاوه، در جریان رخداد مهر ۱۴۰۱ صفحات این ۹ استاد علوم اجتماعی با توجه به بررسی‌های میدانی فعالیت بیشتری در تولید محتوا داشتند و افزایش تولید محتوا در صفحات آنها کمک می‌کرد تا شرایط جمع‌آوری کافی داده‌ها امکان‌پذیر شود.

از صفحات اینستاگرامی اساتید علوم اجتماعی مورد نمونه، پست‌ها و کامنت‌هایی استفاده شد که دربارهٔ رخداد مهر ۱۴۰۱ بودند. برای نمونه‌ها از شیوهٔ انتخاب نظری استفاده شده تا تنوعی از انواع پست‌های تصویری، متنی، یا ویدئو انتخاب شوند. بازه زمانی نمونه‌ها از شهریور تا بهمن ۱۴۰۱ بود. داده‌ها به دو بخش تصویری و نوشتاری تقسیم می‌شدند. استراتژی‌های رویکرد اساتید علوم اجتماعی در به کار بردن تصاویر برای تولید متن بررسی شد. همچنین، در بخش کامنت‌ها به بازخوردهای مخاطب‌ها با اساتید توجه شد. هدف ما تحلیل محتوای متن‌های تحلیلی اساتید نبود بلکه ما در میان داده‌ها به شیوه‌های امکان تولید بیانگری دربارهٔ رخداد مهر ۱۴۰۱ پرداختیم و مسئله ما این نبود که اساتید در متن‌های تحلیلی چه موضعی را نسبت به این رخداد گرفتند. به علاوه، ما به جای نام و نام‌خانوادگی حقیقی اساتید از ترتیب حروف الفباء استفاده کرده‌ایم.

شیوهٔ تحلیل داده‌ها مبتنی بر مفهوم‌سازی است (Tesar, 2020, 2). این پژوهش بر اساس شیوهٔ پساکیفی انجام شده است. مهم‌ترین ویژگی در روش پساکیفی در نقد رویکرد استقرایی در روش کیفی است. روش کیفی کدهای باز را در هم فشرده می‌کند و از آن عصاره‌ای می‌گیرد که مقوله نام‌گذاری می‌شود. سپس همه چیز برای تحلیل داده‌ها بر دوش مقوله‌ها می‌افتد و پژوهشگر هر مقوله را با آوردن چند نمونه از محتویات کدهای باز مربوطه توضیح می‌دهد. در روش پساکیفی کدهای باز دسته‌بندی مفهومی می‌شوند اما به مقوله‌سازی نمی‌رسند. در روش پساکیفی دسته‌بندی کدهای باز برای مشخص کردن

مرزهای تفسیر است. در هنگام نوشتن تحلیل داده‌ها کدهای باز فراخوانده می‌شوند و نوشتن تحلیل با وام گرفتن از یک کد باز، با تصمیم پژوهشگر، آغاز می‌شود. در ادامه، پاراگراف‌ها گسترش می‌یابند و شرط این گسترش در به‌کارگیری دیگر کدهای باز و تولید مفهوم است. مفهوم‌سازی شیوه‌ای است که ساختار توسعه تحلیل را امکان‌پذیر می‌کند و به‌واسطه مفهوم‌سازی موتور محرک تحلیل داده‌ها به پیش می‌رود. به سخنی، متن تحلیل داده‌ها ماهیت ریزوماتیک دارد و در حال شدن است. این شدن به‌مانند یک اتفاق عمل می‌کند و تولید روایت خلاق ممکن می‌شود. اعتبار روایت خلاق در ایجاد مفاهیم و درهم‌تنیدگی آنها برای گشودن موقعیتی تازه برای تحلیل پدیده است. ما در اینجا در حال معرفی اعتبار خلاق توسط روایت‌سازی خلاق هستیم.

ما زبانی را به کار نبرده‌ایم که در خدمت توصیف داده‌ها باشد. اسطوره آشکار کردن حقیقت پدیده به‌واسطه توصیف داده‌ها را ما با بازتعریف عملکرد پدیده به‌واسطه تفسیر فرابازنمایی جابه‌جا کرده‌ایم (Adams St.Pierre, 1997: 410). در تفسیر بازنمایی زبان برای انعکاس حقیقت است اما در تفسیر فرابازنمایی حقیقت پدیده منعکس نمی‌شود، بلکه دفورم می‌شود تا شکلی متفاوت از عملکرد پدیده در شبکه‌ای از روابط ممکن شود. بدین‌سان، اعتبار تحلیل داده‌ها در ظرفیت آن برای تولید موقعیت متفاوت برای درک پدیده است. حرکت فرای تفکر خطی، تحلیل جریان‌ها و تغییرات پدیده درون میدان تحلیل، و رسیدن به پیوندهای غیرقابل پیشبینی جزئی از ویژگی‌هایی هستند که اعتبار خلاق را شکل می‌دهند. در جدول شماره (۱)، مفاهیمی که از فرایند تحلیل داده‌ها برآمده‌اند نشان داده می‌شوند. این مفاهیم درون پاراگراف‌ها و در هنگام گسترش آنها ایجاد شده‌اند. خلق این مفاهیم در خدمت معرفی ماهیت پدیده و کارکرد آن است. بنابراین، فرایند تحلیل داده‌ها در خدمت تولید این مفاهیم و درهم‌تنیدگی آنها بوده است.

جدول ۱. موقعیت‌های تحلیلی داده‌های برآمده از فرایند تحلیل داده‌ها.

ضربه زدن بر صفحه کلید	از شغل به نقش	استاد-ماشین	باهم‌بودگی	دگردیسگر
		قدرت تأثیرگذاری و تأثیرپذیری	زیستن معاصر	فرصت بیانگری

۴. چارچوب مفهومی

رویکرد ما به چارچوب نظری در قالب رویکرد چارچوب مفهومی است. در تدوین نسبت نظریه و پژوهش به طور معمول از رویکرد چارچوب نظری استفاده می‌شود. آنچه مرسوم است، یا حداقل در روش‌های پژوهش متون علمی ایران رایج است، پژوهشگر به سراغ یک نظریه پرداز می‌رود و پیکره چارچوب نظری را به میدان تشریح مختصر آن نظریه پرداز اختصاص می‌دهد. حال این رویکرد می‌تواند درباره دو یا چند نظریه پرداز که در پیوند با یکدیگر قرار دارند انجام شود. خلق نظری در اینجا امکان ظهور ندارد، زیرا از اساس نظریه از پیش آماده است و پژوهشگر بنا بر وظیفه پژوهشی به شرح آن نظریه می‌پردازد. اما در برابر این رویکرد، رویکرد مفهومی وجود دارد.

در رویکرد مفهومی، پژوهشگر با نظریه‌ای مشخص روبرو نیست، بلکه آنچه وجود دارد مفهوم است. این مفهوم می‌تواند در چند نظریه متفاوت و متکثر به کار رفته باشد. پس پژوهشگر با رفتن در میان نظریه‌های مختلف مفهوم را پرورش می‌دهد. در اینجا، وظیفه پژوهشگر خلق موقعیت پرورش مفهوم است و نه بازنمایی یک نظریه‌ای از پیش موجود. در رویکرد مفهومی، کار ما بازنمایی نظریه نیست بلکه فرابازنمایی نظری شکل می‌گیرد. رویکرد مفهومی بر اساس فعال کردن امکان خلق مفهوم به واسطه در هم پیوند زدن مفاهیم عمل می‌کند. نظریه در هنگام نوشتن تولید و گسترش می‌یابد و این کار خلاقانه است. در تدوین این چارچوب مفهومی ما متأسی از دلوز هستیم اما در اینجا نظریه دلوز بازنمایی نمی‌شود بلکه کار ما یافتن مفهوم و بسط آن در میان نظریه‌ها، و نه با نظریه‌ها، است.

برای استاد علوم اجتماعی نوشتن در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی موقعیت متفاوت در تاریخ نوشتار دانشگاهی در ایران است. موقعیت متفاوت چگونه شکل می‌گیرد؟ تولید تفاوت برای دلوز اهمیت دارد و پروژه فلسفی او را در مهم‌ترین کتابش تفاوت و تکرار (Deleuze, 1969) شکل می‌دهد. موقعیت متفاوت نه در کمیت بلکه در کیفیت شکل می‌گیرد. کیفیت پدیده در واقع ایده‌ای است که ماهیت پدیده بر اساس آن بنا شده است. هر پدیده‌ای دارای ایده است که بر اساس آن ویژگی‌های پدیده شکل می‌گیرد و پدیده با دیگر پدیده‌ها ارتباط برقرار می‌کند. ویژگی‌های پدیده وقتی گسترش پیدا می‌کنند جنبه کمی پدیده را شکل می‌دهند. پدیده ابعاد پیدا می‌کند و جنبه کمی را به دست می‌آورد.

دلوز تفاوت را برآمده از خود تفاوت می‌داند (Deleuze, 1969) و تفاوت خودش را تکرار می‌کند یا تفاوت به زایش تفاوت منجر می‌شود. با تأسی دلوز از مفهوم بازگشت ابدی^۱ از نیچه (Deleuze, 2002, 48) تفاوت همواره به سوی پدیده باز می‌گردد و وقتی تفاوت باز می‌گردد پدیده را از مرحله‌ای به مرحله دیگر می‌برد. با بازگشت تفاوت، پدیده از دوره‌ای به دوره‌ای دیگر گذار می‌کند و ماهیت توپولوژیکال (Lury et al. 2012) جهان هستی را نشان می‌دهد. توپولوژی درباره فرایند تغییر پدیده است که در عین عدم وجود گسست در آن اما دچار تحول و تغییر است، مانند کاغذی که بدون آنکه پاره شود مدام تا می‌خورد. به سخنی، ما از وضعیت تاریخی گسست پیدا نمی‌کنیم بلکه از دوره‌ای به دوره‌ای دیگر گذار می‌کنیم (طاهری کیا، ۱۴۰۰). گذار به منزله گسست نیست، زیرا با گسست همه چیز از ابتدا شروع می‌شود؛ یعنی ما به موقعیت تهی از نیروها و خلاء مطلق می‌رسیم و این غیر ممکن است. در خلاء مطلق هیچ نیرویی وجود نداشته است تا به موقعیت امروز جهان برسد. پس ما به مجموعه تهی و خلاء مطلق و نقطه صفر نخواهیم رسید و بر این اساس، تاریخ گسست پیدا نمی‌کند بلکه مدام تا می‌خورد و تا‌های تاریخی برای خوردن تا‌های جدید باز می‌شوند.

در هر دوره‌ای از تاریخ پدیده مبتنی بر تحولاتی که در ابعاد کیفی پیدا کرده است بعد مادی جدیدی را می‌یابد و با دیگر پدیده‌ها وارد رابطه می‌شود. ماهیت هستی مبتنی بر شبکه‌ای از روابط است و بیرون از شبکه روابط رفتن موجب از بین رفتن بودن یا هستی پدیده می‌شود (Barad, 2014, 175). به این ترتیب، زندگی اجتماعی شکلی از شبکه ارتباطی است که پدیده اجتماعی در آن شکل می‌گیرد و بیرون از شبکه ارتباطی پدیده اجتماعی منحل می‌شود. همچنین، چگونگی بودن در شبکه ارتباطی موجودیت پدیده را رقم می‌زند. در اینجا ما بین «بودن»^۲ و «موجودیت»^۳ پدیده تفاوت گذاشته‌ایم. چگونگی موجودیت پدیده به شکل ارتباطی است که آن با دیگر پدیده‌ها پیدا می‌کند و کاری را انجام می‌دهد. انجام عمل^۴ موجودیت پدیده را شکل می‌دهد. انجام عمل برآمده از ویژگی‌های درونی پدیده است که بر اساس آن پدیده می‌تواند درباره وارد رابطه شدن با دیگر پدیده‌ها عمل کند.

1. Eternal return
2. Being
3. Existence
4. Doing

بر این اساس، استاد علوم اجتماعی وقتی در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ قرار گرفت قبل از هر چیز از شبکه ارتباطی تاریخی اش، که نوشتار دانشگاهی به مثابه عمل علمی نخبگانی بود، خارج و به طور ویژه به شبکه ارتباطی تولید محتوای سریع و انتقادی به مثابه عمل روشنگرانه مردمی وارد شد. این گذار نشان می‌دهد که عمل تولید محتوا استاد علوم اجتماعی با نیروهای جدیدی تنیده شد و شبکه ارتباطی تازه در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ شکل گرفت. در این شبکه ارتباطی استاد قدرت تأثیرگذاری تازه را پیدا کرد. اسپینوزا قدرت را در دو موقعیت قدرت تأثیرگذاری و قدرت تأثیرپذیری تعریف می‌کند (Deleuze, 2003, 4). قدرت تأثیرگذاری یک پدیده بر پدیده‌های دیگر و قدرت تأثیرپذیری از آنها پدیده را به سوی حرکت و «شدن» سوق می‌دهد.

پدیده در حال شدن است و این ماهیت فرایندی آن را نشان می‌دهد (Deleuze & Guattari, 2005, 2). شبکه‌های ارتباطی به واسطه تغییرات پدیده‌ها مدام در حال شدن هستند. رخدادها موجب تغییر در شبکه‌های ارتباطی می‌شوند. رخداد سبب می‌شود تا وضعیت تاریخی پدیده در شبکه ارتباطی که موجودیت داشته است تحول پیدا کند. در تحول وضعیت تاریخی پدیده مناسبات بین نیروهای شکل دهنده شبکه‌ای که پدیده در آن قرار دارد دگرگون می‌شوند و این دگرگونی به سوی موقعیتی متفاوت در آینده حرکت می‌کند. تولید آینده مبتنی بر دگرگونی است که در وضعیت نسبت‌های تاریخی بین نیروهای شکل دهنده شبکه ارتباطی پدیده پدید می‌آید.

برای تولید موقعیت‌های جدید در آینده فضا زمان اکنون اهمیت دارد. فضا زمان اکنون موقعیتی است که گذشته و آینده به یکدیگر می‌رسند و با هم برخورد می‌کنند و این برخورد به رخداد منجر می‌شود. نیروهایی که آینده را متفاوت می‌خواهند در فضا زمان اکنون است که با نیروهای تاریخی روبرو می‌شوند. رویارویی در قالب رخدادهای کلان و خرد آشکار می‌شوند. رخدادها مانند «خطوط پرواز» (Deleuze & Guattari, 2005) عمل می‌کنند و تاریخ را به سوی آینده‌ای متفاوت پرواز می‌دهند. در فضا زمان اکنون پدیده‌ها پتانسیل‌هایشان را برای عمل کردن متفاوت نمایان می‌کنند و این آشکارگی به ایجاد رخداد و ایجاد انقلاب در وضعیت تاریخی منجر می‌شود.

در نتیجه، آنچه ما در بخش چارچوب مفهومی آوردیم شامل شبکه ارتباطات، رخدادهای فضای زمان اکنون، وضعیت تاریخی، عملی کردن پتانسیل‌ها، قدرت تأثیرگذاری و تأثیرپذیری، تفاوت، و توپولوژی است. ما به‌واسطه این مفاهیم می‌خواهیم عمل اساتید علوم اجتماعی را در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ بررسی کنیم. اما این مفاهیم نیمه تمام هستند تا با داده‌های میدانی تنیده شوند و سپس شبکه‌ای گسترده از مفاهیم را ایجاد نمایند.

۵. تحلیل یافته‌ها

در شهریور ۱۴۰۱ ایران شاهد رخدادی گسترده با شدتی بالا شد. رخدادی که به سرعت بسیاری از شهرهای ایران را در نوردید و در این میان شبکه‌های اجتماعی اینستاگرام و واتس‌آپ فیلتر شدند (زارع‌پور، ۱۴۰۱). موجی از فیلترینگ به راه افتاد و در این میان موجی هم از خرید وی‌پی‌ان (تجارت‌نیوز، ۱۴۰۱) و جست‌وجو برای فیلترشکن‌های معتبر درست شد. وضعیت تاریخی ایران دچار تکانه‌ای عظیم شده بود و در آن دوره فضای زمان اکنون ایران به میدانی از نبرد بین نیروهای حفظ وضعیت تاریخی ایران پسانقلابی و نیروهای ترقی و تحول‌خواه تبدیل شد. فضای سایبر و شبکه اجتماعی اینستاگرام و تلگرام ادامه میدان نبرد در خیابان‌ها بودند و حتی خیابان‌ها ادامه نبرد در فضای سایبر بودند. فضای سایبر میدان تولید و چرخش اطلاعاتی بود و جریان اطلاعات از خیابان به فضای سایبر و از فضای سایبر به خیابان در جریان بودند. فضای سایبر با خیابان تنیده شده بود. بدن‌های خیابانی و بدن‌های سایبری یک بدن دگردیسی شده که متعلق به یک دگردیسگر است را شکل دادند. دگردیسگر پدیده‌ای حاصل از تنیدگی نیروهای انسانی و غیر انسانی است. پدیده دگردیسگر در رخداد شهریور ۱۴۰۱ بدنی بیولوژیکال و تکنولوژیکال داشت و به همان میزان که در خیابان‌ها دارای زیست مبارزه‌گرانه بود در فضای سایبر هم به‌واسطه تکنولوژی دیجیتال زیست مبارزه‌گرانه داشت. بنابراین ما اساتید علوم اجتماعی را در میدان رخداد شهریور ۱۴۰۱ در قالب پدیده دگردیسگر می‌بینیم. اساتید در فضای سایبر داشتند بدنی را تجربه می‌کردند که روی صفحه‌کلید تایپ می‌کرد و ما به تاسی از هایلز (۲۰۱۹) صفحه‌کلید را ادامه انگشتان دست استاد علوم اجتماعی و قوه شناختی او معرفی می‌کنیم.

استاد علوم اجتماعی از آنچه در میدان رخداد شهریور ۱۴۰۱ می‌گذاشت تأثیر می‌گرفت و ایده‌هایش را بر روی صفحه‌کلید تایپ می‌کرد. استاد علوم اجتماعی داشت به‌مثابه یک دگردیسگر عمل می‌کرد.

توئیتر، تلگرام، و اینستاگرام فضاهایی بودند که استاد علوم اجتماعی می‌توانست نقش دگردیسگرش را ایفا کند. استاد علوم اجتماعی در شبکه‌ای از روابط قرار گرفته بود. سخت‌افزار، نرم‌افزار، اپلیکیشن، تلفن همراه، اینترنت، و مخاطب‌ها شبکه‌ای از روابط بودند که استاد علوم اجتماعی توانست در میانه و در تیدگی با آنها نشان بدهد که در تأثیر از میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ دچار دگردیسی شده است. استاد علوم اجتماعی در این شبکه از روابط بود که می‌توانست چگونگی دگردیسی پیدا کردن و تبدیل شدنش به موجود دگردیسگر را آشکار کند. از میان توئیتر و تلگرام شکل حضور در فضای اینستاگرام استاد علوم اجتماعی را در موقعیت متفاوت از تولید محتوا قرار می‌داد، زیرا او می‌بایست در ابتدا تصویری را در پیوند با ایده‌ای که می‌خواهد آن را تایپ کند بیابد. به همین سبب وجود تصویر و انتخاب آن دیگر موقعیتی بود که استاد علوم اجتماعی در فضای اینستاگرام برای ایفای نقش دگردیسگرش می‌بایست با آن تنیده می‌شد.

جامعه‌شناس (الف) در بحبوحه رخداد مهر ۱۴۰۱ که جنبه‌های ظهور زنان بی‌حجاب در شهر و مناسبات آن آشکار شده بود و به مرور به موقعیت طبیعی در زندگی روزمره ایرانی تبدیل می‌شد تصویری را انتخاب می‌کند که دختران با حجاب و بی‌حجاب در کنار یکدیگر نشسته‌اند (تصویر ۱). این جامعه‌شناس در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ یک «باهم‌بودگی» را دریافت می‌کند که در حال شکل‌گیری و ظهور است. باهم‌بودگی بی‌حجاب و باحجاب در مناسبات و روابط زندگی روزمره موقعیتی متفاوت را از ایران می‌سازد. باهم‌بودگی بی‌حجاب و باحجاب به سوی ساخت آینده‌ای متفاوت حرکت می‌کند. جامعه‌شناس (الف) تصویری را انتخاب می‌کند که امکان نوشتن را برای او فراهم می‌کند و تحلیل او از رخداد مهر ۱۴۰۱ بین نوشتن و عکس حرکت رفت و برگشتی دارد. این جامعه‌شناس در شرایطی می‌تواند چنین بنویسد که امکان پیوند خوردن تصویر و نوشتار توسط شبکه اجتماعی اینستاگرام برای او فراهم شده است. او متأثر از خرده‌رخداد‌های رخداد مهر ۱۴۰۱ بود و آنها را توسط اینستاگرام و تیدگی تصویر و متن

عمومی می‌ساخت و بیان می‌کرد. در اینجا استاد علوم اجتماعی آنچه را از آن تأثیر گرفته است در احساسات و ایده‌هایش پردازش می‌کند و شیوه بیانگری ترکیب عکس و متن را برای عمومی‌سازی آن انتخاب می‌کند.

← Posts

and 354 others
 دو گونه اسلام: از ترس مرد فرضی تا کرامت زن
 فرضی

▲ بازال در همین صفحه یادداشتی نوشتم با عنوان "مرد فرضی" درباره اینکه چطور زن در الهیات مردسالارانه درون جهان مفروضی زیر نگاه هیز مرد مسلمان مجبوس شده، تا جاییکه حتی در یک محیط مطلقا دخترانه مجازی آن هم برای دختران هشت ساله کلاس دومی هم دختر به بهانه امکان سرک کشیدن مرد فرضی مجبور به هفتقه سر کردن می‌شود.

▲ از آنجا که فهم درهم‌تنیدگی توزیع نامتقارن و تبعیض‌آمیز قدرت و حقوق در الهیات برای بسیاری دشوار است، می‌شود همین مثال را بطور آموزشی روی محوری برد که یک طرف آن اصالت مرد فرضی است و یک طرف آن اصالت زن فرضی. در سمت راست آن، ژینب من در مدرسه‌ی دخترانه، مردی هم نباشد باید محبیه باشد. کمی به سمت چپ که حرکت کنیم هزاران دانشجوی دانشگاه زنانه آنها بخاطر عهه که در چند ماه نابد مسته شده‌اند. بعضی این یک مرد

تصویر ۱. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (الف)

جامعه‌شناس (الف) برای انتخاب عکس و تحلیلی که بر آن داشت دچار دگردیسی شده بود و به مثابه موجودی دگردیسگر که به نیروهای غیر انسانی برای بیان ایده‌هایش دسترسی دارد عمل می‌کرد. اما دگردیسگری او در اینجا به اتمام نمی‌رسد، زیرا شبکه روابط در فرایند شدن و تغییر قرار دارد. او دارای مخاطب‌هایی، به مثابه نیروهای انسانی، است که در فضای کامنت‌ها موقعیت تولید محتوای او را در شرایطی از پرسش قرار می‌دهند. وقتی در فضای کامنت‌ها از نوع تحلیل سؤال پرسیده می‌شود، آنگاه تحلیل در موقعیت مطلق و غایی خودش به سر نمی‌برد و نیاز است تا دوباره به جریان حرکتش ادامه دهد. در تصویر شماره (۲)، در کامنت اول، یکی از مخاطب‌ها از جامعه‌شناس (الف) می‌خواهد تا

موضوعش را درباره حمله تروریستی به شاهچراغ (نورنیوز، ۱۴۰۱) اعلام نماید. مخاطب از او می‌خواهد تا اگر باهم‌بودگی بی‌حجاب و باحجاب را برای آینده ایران ممکن دانسته است پس درباره باهم‌بودگی حمله تروریستی به شاهچراغ با دیگر خرده‌رخدادهای مهر ۱۴۰۱ هم اعلام موضع‌گیری نماید. در اینجا ایده باهم‌بودگی نباید به نفع باهم‌بودگی بی‌حجاب و باحجاب تمام شود بلکه باید انواع دیگر باهم‌بودگی‌های دیگر را که در میدان رخداد مهر ۱۴۰۲ در حال رخدادن بود در نظر گرفت و آنها را هم تحلیل کرد.

Comments

mahdi.imeni 38 w

نظرت در مورد حادثه تروریستی شیراز چیه؟

Reply See translation

fa.jalaali_ 38 w

👍👍👍

Reply

yaremontazar313 1 w

این حجم از دروغ بزرگ شده با الفاظ که پراکندی جای تقدیر و تاسف دارد

Reply See translation

hokomatemoslemin2022 38 w

👍👍👍

Reply

siamak_rastin2022 32 w

به به

Reply See translation

hoseynhashemi1 38 w

جا!!!!!!؟

Reply

mim.ghaf.62 38 w

متوجه نشدی یه بار دیگه کتاب هارو بخون

Reply See translation

rose_d.a 22 w

آقا برین دوباره همه چیو از اول بخونین!!!!یا صاحب الزمان !!!

تصویر ۲. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (الف)

میدان رخداد شامل مجموعه‌ای از نیروهای انسانی و غیر انسانی است که وضعیت تاریخی را به چالش می‌کشند و سپس پدیده‌هایی جدید را با کیفیت‌های متفاوت معرفی می‌کنند. بنابراین، میدان رخداد شامل مجموعه‌ای از خرده‌رخدادهاست که میدان رخداد را به حرکت و تغییر می‌آورند. پس هر تحلیلی بر میدان رخداد ناتمام است، زیرا همواره باید با جریان خرده‌رخدادها حرکت کرد.

فصلنامه مطالعات دانشگاه

۴۶

دوره ۲، شماره ۱
پاییز ۱۴۰۲
پیاپی ۵

در روز چهلم مهسا امینی مردم بسیار زیادی در منطقه کردستان به سوی مزار او روانه شدند. در این میان یک عکس از این گردهمایی بیرون آمد که وایرال شد و در میان شبکه‌های اجتماعی به طور گسترده‌ای چرخش پیدا کرد. جامعه‌شناس (ب) در این بزنگاه است که این عکس را برای یکی از تحلیل‌هایش انتخاب می‌کند (تصویر ۳). جامعه‌شناس (ب) در میدان جریان خرده‌رخدادهای رخداد مهر ۱۴۰۱ قرار دارد و به واسطه حضور در شبکه اجتماعی و فضای سایبر تحت تأثیر عکسی قرار می‌گیرد که به یکی از نشانه‌های رخداد مهر ۱۴۰۱ تبدیل شده بود. حال او فرصتی را برای ایده‌سازی و بیان آن می‌یابد. او فرصت بیانگری از چیزی که تحت تأثیر آن قرار دارد را به مثابه فرصت زیستن در زمان حال یا زیستن معاصر تبدیل می‌کند. او به دنبال باهم‌بودگی‌هایی است که در میدان رخداد در حال شکل‌گیری بودند.

← Posts

and 34 others

سیاست‌وری پسامهسا

اعتراضات پسامهسا هم سیاست‌وری تازه‌ای خلق کرده و هم خود بروز صورت تازه‌ای از سیاست‌وری است. سیاست‌وری جدید چه ماهیتی دارد؟ برای پاسخ به این پرسش به جای پرداختن به انتزاعیات (از قبیل بحث‌های تمام‌شدنی و بی‌حاصل سر معنای اصلاحات و انواع آن، تفاوت آن با انقلاب و انواع آن، تعریف واژه‌های جدید و باز بی‌حاصل مانند اصلاح و ...) باید به میدان رجوع کرد؛ یعنی به فرایندی که به ظهور سیاست‌وری جدید و برخاستن اعتراضات منجر شد. سیاست‌وری را در جمهوری اسلامی به چهار دوره تقسیم می‌کنم. تمایز قاطعی میان این دوره‌ها وجود ندارد. توصیفی که از این دوره‌ها ارائه می‌دهم، به این نایی که روی کاغذ می‌آید نیست. جزئیات زیادی هست که در هر دسته‌بندی ناگزیر حذف می‌شود تا دسته‌بندی اصلاً ممکن شود. همچنین همواره رگه‌هایی کم‌بازداد از خصلت سیاست‌وری یک دوره در دوره‌های پیش و پس هست. هر دوره‌ی جدید نتیجه‌ی تضعیف ویژگی‌هایی و تقویت ویژگی‌های دیگری

تصویر ۳. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (ب)

تصویر نقشی تأثیرگذار را در تولید موقعیت‌های تحلیلی داشت. استفاده از تصویر کمک می‌کرد تا متن به‌طور ویژه به خرده‌خدادهای درون میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ پیوند بخورد. اما آیا برای بیان هر ایده‌ای امکان پیدا کردن تصویر بود؟ در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ دوربین‌های تلفن‌های همراه به‌مثابه نیروهای غیر انسانی بودند که بسیاری از خرده‌خدادهای درون خیابان‌ها را به تصویر می‌کشیدند و آنها را مخابره می‌کردند. دوربین‌های تلفن‌های همراه در میانه خرده‌خدادهای حرکت می‌کردند و با ثبت و ضبط آنها موجب می‌شدند تا خرده‌خدادهای به موقعیت‌هایی تأثیرگذار درون شبکه ارتباطی دیجیتال تبدیل شوند. قسمت مهمی از تولید و چرخش اطلاعات توسط دوربین‌های تلفن‌های همراه ایجاد می‌شد. اما برای ایده‌هایی که اساتید علوم اجتماعی بیان می‌کردند و نشر می‌دادند همواره تصویر مناسبی یافت نمی‌شد.

جامعه‌شناس (پ) در اینجا راه‌کاری را برای بیان ایده‌هایش در پیش می‌گیرد. او عنوان ایده‌اش را در قالب تصویر پست می‌کند و سپس در کپشن درباره آن توضیح می‌دهد. در تصویر شماره (۴) او درباره ایده سوریه‌ای شدن ایران در صورت تداوم جنبش رخداد مهر ۱۴۰۱ می‌نویسد. این ایده به شدت در میان مردم و کاربران شبکه‌های اجتماعی و شبکه‌های تلویزیونی خارج از ایران مطرح می‌شد و به بحث و گفت‌وگو دامن می‌زد. ایده سوریه‌ای شدن ایران در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ در جریان بود آنکه تصویر مشخصی بشود برای آن پیدا کرد. اما جامعه‌شناس (پ) تحت تأثیر گردش اطلاعات است و ایده‌ای در این زمینه برای او بارور شده بود و حال می‌بایست آن را بیان کند. پس عنوان ایده‌اش را در قالب تصویر پست و سپس آن را بسط و توصیف می‌کند. در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ انگشتان اساتید علوم اجتماعی با کلیدهای صفحه کلید تنیده شده بودند و قدرت بیانگری و چرخش ایده‌ها را برای آنها فراهم می‌کردند. ضربه زدن بر روی صفحه کلید برای تایپ بیانگرانه از ایده‌ها زیاد منتظر رسیدن تصاویر نمی‌شد بلکه اساتید علوم اجتماعی در تولید تصاویر در خور با ایده‌هایشان نوآوری می‌کردند.

نه به سوریه‌ای شدن ایران

and 299 others

چه کسی سوریه را سوریه‌ای کرد؟

امروز همکار عزیزی در دانشکده به من گفت «در این شرایط مهیم که هر کسی می‌خواهد از آب گل‌آلود ماهی بگیرد، موضعیت رو در قبال سوریه‌ای شدن ایران مشخص کن که حرف‌های دیگه‌ت اشتباه برداشت نشه». من پاسخ دادم «به نظرم الان مسأله این نیست و مردم هوشمندند اما من به ششم سیاسی شما احترام می‌ذارم و چون برگردن من هم حق دارید توصیه شما رو اجرا می‌کنم.» و طبعاً باید خیلی کوتاه بنویسم، پس:

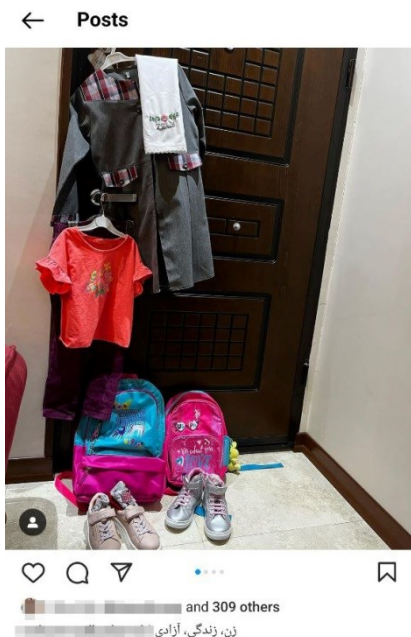
- مقصر نخست جنگ داخلی سوریه، بشار اسد بود که تن به تغییر نداد و برای تفکر و جایگاهی که فکر می‌کرد صحیح است کشور را چندپاره کرد. رضا و محمدرضا پهلوی هر دو این کار را نکردند. در زمان زمامداری هر دو مستبد بودند اما در لحظه چندپاره شدن هر دو رها کردند و رفتند. بشار اسد به هر قیمتی با کمک خارجی‌ها سرجایش ماند.

تصویر ۴. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (پ)

در موردی دیگر از رویکردی خلاقانه به تولید تصویر، جامعه‌شناس (الف) عکسی را بارگذاری می‌کند که از دل زندگی روزمره او و از درون خانه‌اش بیرون می‌آید (تصویر ۵). او از لباس‌های مدرسه دو کودک دخترش عکس می‌گیرد. او از همین نقطه موقعیتی را می‌یابد تا درباره آنچه از آن عکس گرفته است ایده‌ای را مطرح کند. جامعه‌شناس (الف) وارد چالش بیان ایده‌ای می‌شود که درباره تصویری به دور از تصویرهای رایج در خداد مهر ۱۴۰۱ است. او از هشتگ #زن_زندگی_آزادی استفاده می‌کند و به طور صریح از همان ابتدا قدم را برای پیوند زدن تصویر با خرده‌رخداد‌های میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ برمی‌دارد. در شرح این عکس توضیح می‌دهد که تحت تأثیر از صحبت با همسرش این ایده را در اینجا بیان می‌کند. احساسات و افکار استاد علوم اجتماعی درون میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ جاری و در فضای سایبر با چرخش اطلاعات تنیده شده بود. بنابراین، زندگی روزمره برای استاد علوم اجتماعی به عرصه‌ای مملو از دریافت‌ها و تولید ایده‌ها تبدیل شده بود. استاد

علوم اجتماعی در تنیدگی با تکنولوژی دیجیتال به ماشینی تبدیل شده بود که از نیروهای درون میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ تأثیر می‌گرفت و تلاش می‌کرد تا بر آنها تأثیر بگذارد.

تصویر ۵. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس الف.

استاد علوم اجتماعی به ماشینی از تولید و چرخش ایده‌ها تبدیل شده بود. ماشین حاصل از تنیدگی نیروهای انسانی و غیر انسانی است. ما این ماشین را پدیده دگرديسگر نامیدیم. اساتید علوم اجتماعی در تنیدگی با تکنولوژی دیجیتال و مخاطب‌ها در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ به ماشینی تبدیل شده بودند که آن ماشین مدام در حال دگرديسی بود. اما پرسش در اینجا این است که شدت دگرديسی چقدر بوده است؟ جامعه‌شناس (ت) در هنگام کشته‌شدن کیان پیرفلک، کودک ایده‌ای، تصویری از او را که بسیار در شبکه‌های اجتماعی ویرال شده بود پست می‌کند (تصویر ۶). سپس در مقام یک مادر متنی را در نکوهش و اعتراض به کشته‌شدن کودکان در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ می‌نویسد و با هشتگ

فصلنامه مطالعات دانشگاه

۵۰

دوره ۲، شماره ۱

پاییز ۱۴۰۲

پیاپی ۵

#کیان_پیرفلک پیوند متش را با خرده‌رخداده‌های ایجاد شده نشان می‌دهد. این در حالی است که وقتی به صفحه اینستاگرام سمیه، جامعه‌شناس (ت) مراجعه می‌کنیم نمی‌توان او را ماشین فعال تولید و چرخش ایده‌ها برای رخداد مهر ۱۴۰۱ در نظر گرفت. در بازه زمانی مهر تا اسفند ۱۴۰۱ ما پست‌هایی را که حاوی موقعیت بیانگرانه او باشند پیدا نمی‌کنیم. او در شدت خرده‌رخداد کشته شدن کیان پیرفلک دست به بیانگری ایده‌اش می‌زند و این نشان می‌دهد که اساتید علوم اجتماعی در شدت‌های مختلفی تحت تأثیر میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ بودند.

← Posts

and 226 others

به نام خدای رنگین کمان
 بالای این صفحه نوشته‌ام، اینجا بیشتر مادرم، دوست نداشتم در پست‌ها وسط
 ثبت خاطراتم برای سلما حرفی غیر بزنم، مگر چیزی سخت .
 اما مگر فرقی دارد که مادر سلما باشم، یا مادر کیان، یا مادر ...
 بودن ما، تلاش ما، هدف ما مگر جز رسیدن به دنیای بهتری بود که فرزندانمان در
 آن زندگی کنند؟ کشته شدن بچه‌ها کجای آرمان‌های ما بود؟ در کدام ایدئولوژی و
 دینی چنین چیزی پذیرفتنیست. چه فرقی می‌کند کودک سوری باشد، فلسطینی
 باشد، ایرانی باشد یا هر کشوری اعم از دوست یا دشمن. کودکان فرشتگان
 معصوم روی زمینند، و کشتنشان کشتن معصومیت است، خون هیچ معصومی
 هم بی‌تاوان نمی‌ماند.
 #کیان_پیرفلک

View all 2 comments

18 November 2022 · See translation

تصویر ۶. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (ت)

جامعه‌شناس (ث) هم در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ فعالیت بیانگرانه نداشت یا او را نمی‌توان ماشین فعال بیانگری به حساب آورد. اما او در مقام استاد علوم اجتماعی به جلساتی دعوت می‌شد تا درباره آنچه در حال رخ دادن است صحبت کند. دعوت به

صحبت کردن فضایی را برای بیانگری دربارهٔ رخداد مهر ۱۴۰۱ ایجاد می‌کرد که دیگر محدود به تایپ کردن به صفحه کلید نبود، بلکه در حضور مخاطب امکان بیانگری کلامی حاصل می‌شد. اما او ویدئوهای گرفته شده از جلسه را درون صفحه اینستاگرامش بارگذاری می‌کرد (تصویر ۷) و از هشتگ‌هایی مانند #زن_زندگی_آزادی یا #اعتراضات ۱۴۰۱ استفاده می‌کند تا ایده‌اش را در پیوند با رخداد مهر ۱۴۰۱ بیان کند. جلسه ضبط شده را به فایل اطلاعاتی قابل تکثیر تبدیل می‌کند و به چرخش می‌اندازد. او از تکنولوژی استفاده می‌کند تا تبدیل به ماشین شود و ایده‌هایی را دربارهٔ میدان رخداد تولید می‌کند. برای این دست از اساتید تئیدگی با صفحه کلید برای تایپ ایده‌ها به ندرت رخ داد. اما موقعیت عدم تایپ ایده‌ها را نباید فقط در شدت پایین تبدیل شدن به ماشین دگردیسگر محاسبه کنیم.

تصویر ۷. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (ث)

عدم تایپ ایده‌ها گاهی جای خودش را به شیوه‌های دیگر تولید ایده و چرخش آنها می‌داد. اساتید علوم اجتماعی شیوه‌های دیگری را برای تولید ایده به کار می‌گرفتند. جامعه‌شناس (ج) را می‌توان ماشین دگردیسی‌گری معرفی کرد که به شدت بالایی در تولید ایده‌ها شرکت می‌کرد. او ایده‌هایش را توئیت و تصاویر آنها را در اینستاگرام بارگزاری می‌کرد تا مخاطب‌های حاضر در اینستاگرام را که در توئیت نیستند در معرض تأثیر ایده‌هایش قرار دهد. اما در این بین کتابی را معرفی می‌کند با عنوان صدایی که شنیده نشد (تصویر ۸). او در توضیح کتاب خیلی کوتاه تایپ می‌کند: «کتابی که نشان می‌دهد جامعه‌شناسان در سال ۱۳۵۷-سه سال قبل از انقلاب- به رژیم شاه چه می‌گفتند» و برای معرفی بیشتر آدرس صفحه برگ‌برگ را در اینستاگرام می‌آورد. در اینجا او هیچ ایده ویژه‌ای را تایپ نمی‌کند اما ایده‌ای ویژه را معرفی می‌کند که کتاب است. این کتاب دربارهٔ مقطع بحران ایران قبل از انقلاب ۵۷ است و درست در میان ایران بحران‌زده در خرداد مهر ۱۴۰۱ معرفی می‌شود. معرفی ایده‌ای دیگر که در پیوند با جریان خرداد مهر ۱۴۰۱ بود به شکلی از تولید و چرخش ایده تبدیل شد.

فصلنامه مطالعات دانشگاه

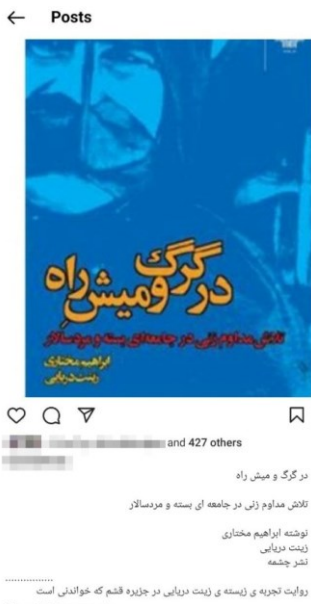
۵۳

شکل‌گیری استاد-ماشین در
رخداد «زن، زندگی، آزادی»...

تصویر ۸. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (ج)

در موردی دیگر، جامعه‌شناس (چ) بسیار تحت تأثیر میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ بود و ایده‌های مختلفی را در اینستاگرام به اشتراک می‌گذاشت. همچنین، او با روزنامه‌ها هم گفت‌وگو می‌کرد و در یک مورد تصویری از صفحه اول روزنامه شرق را به نمایش می‌گذارد (تصویر ۹). او توضیحی را درباره ایده‌ای که مطرح کرده است پست می‌کند و برای خواندن شرح کامل ایده‌اش، به روزنامه لینک می‌دهد. لینک دادن به یک ایده که در جایی دیگر ضبط و ذخیره شده است تبدیل به تولید ایده می‌شد. استاد علوم اجتماعی ماشین تولید کننده ایده بود که می‌دانست به چه ایده دیگری لینک بدهد. استاد علوم اجتماعی ماشینی بود که خلاقیت یافتن ایده‌های دیگر را در پیوند با میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ داشت. جامعه‌شناس (ح) که در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ فعالیت کمی داشت در یک پست کتاب در گرگ و میش راه را معرفی می‌کند (تصویر ۱۰) و می‌نویسد که «تلاش مداوم زنی در جامعه‌ای بسته و مردسالار» و وقتی این توضیح را در میان میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ می‌دهد ناگهان کتاب کارکردی تازه را برای وضعیت پیدا می‌کند که زنان نقش اول میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ هستند.

تصویر ۱۰. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (ح)

تصویر ۹. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (چ)

استاد علوم اجتماعی ماشین دگردیسی شده بود که در شبکه ارتباطات رخداده مهر ۱۴۰۱ دچار دگردیسی احساسی و افکاری شده بود. استاد علوم اجتماعی ماشین تولیدکننده ایده شده بود تا تأثیر گرفتن هایش را به تولید ایده‌های تأثیرگذاری تبدیل کند. استاد علوم اجتماعی از وضعیت تاریخی جایگاه شغلی اش خارج شده و جایگاه نقش اجتماعی (طاهری کیا، ۱۴۰۲) را یافته بود و این عمل به واسطه تاپ و به اشتراک گذاری ایده‌ها میسر شده بود. اما اساتید علوم اجتماعی دیگری هم بودند که در رویارویی با میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ شدت بسیار کمی از ظهور یک ماشین تولید ایده را نشان می‌دادند. آن‌ها گویی تأثیرات میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ را درون خودشان ذخیره می‌کردند تا ایده‌ای ظهور پیدا نکند. آن‌ها می‌بایست جلوی ظهور نقش اجتماعی بیانگری را می‌گرفتند و این معادل حس کردن ایده‌هایی بود که در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ امکان ظهورشان برای استاد علوم اجتماعی میسر شده بود.

جامعه‌شناس (خ) که در حوزه جامعه‌شناسی مسائل شهری در اینستاگرام فعالیت دارد، در بحبوحه میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ با گذاشتن عکسی از ناصر تکمیل همایون خبر از فوت ایشان را می‌دهد. در قسمت کامنت‌ها مخاطبی از او چنین می‌خواهد: «استاد ... یه تحلیل از اعتراضات به اشتراک بذارید» (تصویر ۱۱، سمت راست، کامنت آخر). جامعه‌شناس توسط مخاطب فراخوانده می‌شود تا با میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ تنیده شود و از آن تأثیر بگیرد و ایده‌هایی را برای بیانگری تولید کند. دوباره در قسمت کامنت‌های پستی دیگر مخاطب از جامعه‌شناس (خ) چنین می‌خواهد: «جناب دکتر، یک کلمه هم در مورد مسائل روز بنویسید!!» (تصویر ۱۱، سمت چپ، کامنت دوم). شکل تأکید بر یک کلمه از چیزی نوشتن، و تأکید بر نوشتن به جای گفتن، و دو علامت تعجب همگی نشان می‌دهند که مخاطب انتظار دارد تا استاد علوم اجتماعی در تنیدگی با تکنولوژی دیجیتال ایده‌ای درباره وضعیت بحران میدان رخداد بنویسد، حتی اگر یک کلمه باشد و فقدان این کلمه است که تعجب‌آور می‌شود. در پاسخ، جامعه‌شناس (ح) اشاره می‌کند که روزنامه‌ها را قالب بهتری برای بیان ایده‌هایش می‌داند، اگر مطلب قابل عرضی بیاید حتماً می‌نویسد، و در نهایت مخاطب‌های اصلی چنین متن‌هایی که باید از اصحاب قدرت باشند احتمال تأثیرپذیری پایینی از متن‌های تحلیلی و توصیه‌ای جامعه‌شناسان دارند.

Comments

shayaaaaan 44 w
دکتر ما منتظر مقالات شما درباره تاریخچه اکاتان و اراضیش هستیم

Reply See translation

@shayaaaaan 44 w
درد، سیاست از یادآوری، حتما

Reply

r.ahmadifar76 44 w
چناب دکن، یک کلمه هم در مورد مسایل روز بنویسید!

Reply See translation

@r.ahmadifar76 44 w
درد آقای دکن، در خصوص مسایل روز، روزنامه ها را قالب بهتری می دانم. با این حال اگر مطلب قابل عرض داشتم یقین بدانید دریغ نخواهم کرد. هر چند بماند آن کسانی که مخاطب نوشته هایی این چنین هستند به سبب موقعیت طبقاتی پر منفعت آغشته به ایدئولوژی های ساختگی، گوشه برای شنیدن ندارند

Reply

mahdiyouri 44 w
چی شد؟

Reply

View 6 previous replies

@mahdiyouri 44 w
سیاس از شما بابت پرسش، ماجرای ییجیده ای بوده و در گذر زمان هم به فراموشی سپرده شده است، در هر حال

Comments

aliasgharmahaki 35 w
خدا رحمتشون کنه. روحشون شاد

Reply See translation

zohreh hazrati 35 w
روحان در آرامش وقرین رحمت حق

Reply See translation

mehdi.seif 35 w
روحشون شاد

Reply See translation

najmeh_manoochehri 35 w
روحشان شاد

Reply See translation

hg_53_13 35 w
روحش شاد و یادش گرامی باد

Reply See translation

aliiichabok 35 w
روحان شاد و یادشان گرامی

Reply See translation

mahdifaturehchi 35 w
روحش شاد

Reply See translation

bkhosravi.1 35 w
استاد ایمانی به تحلیل از اعتراضات اشهداک بدارید

Reply See translation

فصلنامه مطالعات دانشگاه

۵۶

دوره ۲، شماره ۱
پاییز ۱۴۰۲
پیاپی ۵

تصویر ۱۱. برگرفته از صفحه جامعه‌شناس (خ)

در اینجا استاد جامعه‌شناسی از میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ فاصله می‌گیرد، زیرا میدان رخداد شبکه‌ای از روابط است که فضای سایبر یکی از مهم‌ترین آنها قلمداد می‌شد. عدم نوشتن در فضای سایبر به مثابه عدم تئیدگی با آن برای تولید ایده و انتشار آن برای مخاطب انبوه و متکثر است. فقدان حضور استاد علوم اجتماعی در فضای سایبر در مقام عدم تئیده شدن با میدان رخداد و تبدیل شدن به ماشین دگردیسیگر است. استاد علوم اجتماعی وقتی تحت تأثیر میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ قرار گرفته بود می‌بایست ایده‌ای را مطرح می‌کرد. تولید و انتشار ایده در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ در فضای سایبر بود که امکان‌گذار از شغل جامعه‌شناسی را به نقش اجتماعی جامعه‌شناس (طاهری کیا، ۱۴۰۲) فراهم می‌کرد. ضبط ایده و عدم بیانگری آن به از بین رفتن ماشین دگردیسیگر استاد علوم اجتماعی تمام می‌شد. بیانگری ایده مرحله‌ای است که استاد علوم اجتماعی جزئی تئیده شده با تولید و جریان اطلاعات در میدان رخداد می‌شد. از کار انداختن بیانگری ایده به از کار افتاد ماشین دگردیسیگر و از بین رفتن فرصت دگردیسی برای استاد علوم اجتماعی منجر می‌شد. برای

این دست از استادان صفحه کلید دیگر برای تایپ کردن ایده‌ها نبود. ارتباط با صفحه کلید در میدان رخداده مهر ۱۴۰۱ برای آنها قطع شده بود. دیگر صفحه کلیدها ادامه انگشتان استاد علوم اجتماعی برای نوشتن ایده‌ها نبودند. برای بسیاری از اساتید علوم اجتماعی قطع این پیوند به پایین آمدن شدت تنیدگی آنها با شبکه ارتباطی میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ برای تولید ایده تبدیل شد.

هرچند در این فاصله زمانی برخی مجلات روشنفکری غیرآکادمیک نیز به مسئله رخداد مهر ۱۴۰۱ پرداخته بودند اما موقعیت نوشتن هم‌زمان با جریان رخدادها و چرخش اطلاعاتی که از میان رخدادها بر می‌خاست در تفاوت ماهیتی با نوشتن در مجلات قرار داشت. موقعیت نوشتن و نشر آن توسط نویسندگان و مخاطب‌های انبوه و متکثری که تحلیل‌های جامعه‌شناسان را دریافت می‌کردند کارکردی بسیار متفاوت از موقعیت نوشتن و درجه شدیدی‌تری از تنیدگی با میدان رخداد را نشان می‌داد. نوشتن و نشر تحلیل در همان هنگام رخداد موجب می‌شد تا فضای مان‌اکنون مدام موقعیتی اساسی برای اندیشیدن درباره وضعیت و احساس کردن رخدادها شود و این زیستن تحلیلی‌گرا نه در فضای مان‌اکنون در سازوکار نوشتارهای چاپی از بین می‌رود.

۶. نتیجه‌گیری

هدف اصلی مقاله درباره موقعیت‌های بیانگری است که اساتید علوم اجتماعی در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ آن‌ها را در شبکه اجتماعی اینستاگرام به وجود آوردند. بیانگری به واسطه نیروهای غیر انسانی تکنولوژی دیجیتال، شامل نیروهای نرم‌افزارها، سخت‌افزارها، اپلیکیشن‌ها، و اینترنت، شکل گرفت. ضربه زدن بر روی صفحه کلید برای تایپ ایده‌ها و انتخاب تصاویری که در پیوند با تایپ ایده‌ها قرار بگیرد شیوه تولید ایده در شبکه دیجیتال برای رخداد مهر ۱۴۰۱ بود. در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ انواع مختلفی از خرده‌رخدادها به وجود می‌آمدند که توسط دوربین‌های تلفن‌های همراه ضبط می‌شدند و در قالب فایل‌ها تصویری درون شبکه دیجیتال به چرخش و نمایش در می‌آمدند. بنابراین، اساتید علوم اجتماعی که در شبکه‌های اجتماعی حضور داشتند، تحت تأثیر جریان چرخش اطلاعات قرار می‌گرفتند و ایده‌های بیانگری برای آنها به وجود می‌آمد.

قدرت تأثیر گرفتن در پیوند با قدرت تأثیرگذاری است. اساتید علوم اجتماعی چقدر ظرفیت و امکان اجرای قدرت تأثیرگذاری بر جریان اطلاعات در شبکه‌های اجتماعی را داشتند؟ پاسخ به این پرسش را در مفهوم پدیده دگردیسگر دنبال کردیم. دگردیسگر پدیده‌ای است که قدرت تأثیرپذیری را دارد، زیرا در شبکه‌ای از روابط است و می‌تواند در میان روابط شبکه ارتباطی به ایفای نقش قدرت تأثیرگذاری بپردازد. دگردیسگر ماشینی تنیده شده از نیروهای انسانی (اساتید علوم اجتماعی) و غیر انسانی (تکنولوژی دیجیتال) است. اساتید علوم اجتماعی امکان ماشین‌بودگی‌شان را با چه شدت به حرکت در آوردند؟ پاسخ به این پرسش به میزان کمی پست‌ها و کیفیت آنها در اشاره با خرده‌رخداد‌های رخداد مهر ۱۴۰۱ بستگی دارد. تعداد پست‌هایی که در پیوند با خرده‌رخدادها گذاشته می‌شدند چگونگی شدت اجرای یک ماشین تولید ایده را، توسط استاد علوم اجتماعی، برای ایجاد تأثیر در جریان اطلاعات مشخص می‌کرد. تبدیل خود به ماشین تولید ایده به تصمیم استاد علوم اجتماعی برای انتقال جایگاهش از یک شغل اداری به جایگاه نقش اجتماعی ارجاع می‌داد. تصمیم به ضربه‌زدن بر روی صفحه نمایش برای تایپ ایده‌ای متأثر از خرده‌رخداد‌های مهر ۱۴۰۱ و به اشتراک گذاشتن آن برای انبوهی از مخاطب‌های متکثر به شکل‌گیری پدیده استاد-ماشین منجر شد.

استاد-ماشین شبکه‌ای از روابط نیروهای انسانی و غیر انسانی بود که در رخداد مهر ۱۴۰۱ فعال شد و کارکردش تولید ایده بود. استاد-ماشین در وضعیت دیجیتال معادل «من-رسانه»^۱ (Rahimi, 2014, 903) است. من-رسانه اشاره به تنیدگی نیروهای انسانی با نیروهای رسانه‌های نوین دارد که مبتنی بر فردیت نیست بلکه راه‌های شخصی را برای تبدیل کردن موقعیت اجتماعی به مسئله دربرمی‌گیرد. بنابراین، شیوه‌های تولید ایده توسط اساتید علوم اجتماعی در اینستاگرام مد نظر ما بود. یافتن تصویر، تولید تصویر، و تولید ایده شیوه‌ای برای تولید اطلاعات تحلیلی در میدان رخداد مهر ۱۴۰۱ بود. موقعیت استاد-ماشین به شدت‌های مختلف توسط اساتید علوم اجتماعی به اجرا در می‌آمد و این بستگی به چگونگی موقعیت تنیدگی آنها با خرده‌رخداد‌های رخداد مهر ۱۴۰۱ داشت. به سخی، در وضعیت دیجیتال وقتی رخدادی به وجود می‌آید روشنفکران و اساتید علوم اجتماعی

برای تبدیل شدن به پدیده استاد-ماشین نیاز به تصمیم‌گیری دارند. اساتید علوم اجتماعی می‌بایست شدت موقعیت تنیدگی خود را با رخداد مشخص کنند و هرچه بیشتر جایگاه معاصر خود و زیستن با زمان حال را در میدان رخداد آشکار کنند.

در پارادایم پسانسان‌گرایی، نیروهای انسانی در تنیدگی با نیروهای غیر انسانی قرار می‌گیرند. این تنیدگی به ماهیت پدیده‌ها در تأثیرپذیری و تأثیرگذاری اشاره دارد. پدیده‌ها در شبکه‌ای از جریان‌های تأثیرگذاری و تأثیرپذیری قرار دارند و به واسطه آن‌ها دگردیسی پیدا می‌کنند. موقعیت اساتید علوم اجتماعی به مثابه نیروهای انسانی علمی با نیروهای غیر انسانی تکنولوژی دیجیتال تنیده شده‌اند و کارکرد این تنیدگی درون رخداد مهر ۱۴۰۱ به شکلی منحصر به فرد آشکار شد. برآمدن موقعیت استاد-ماشین حاصل شرایطی است که تخیل ما را برای فهم موقعیتی جدید در میدان علوم اجتماعی تحریک می‌کند. بنابراین، ما به خلق روایت تحلیلی نیاز داشتیم تا ظرفیت پرورش تخیل برای دریافت برآمدن پدیده استاد-ماشین را در رخداد مهر ۱۴۰۱ داشته باشد.

روایت رئالیستی از پدیده اجتماعی با هدف ایجاد روایت تحلیلی برای بازنمایی آنچه بیرون متن پژوهش است انجام می‌شود. روایت رئالیستی یک نگاه عکاسانه در مقام ثبت واقعیت بیرونی است. در روایت رئالیستی جهان اجتماعی پدیده به درون متن پژوهش و بیرون از آن تقسیم می‌شود. اما برای نمایان کردن موقعیتی متفاوت از پدیده ما نیاز داریم تا شکل اجتماعی پدیده را دفورم کنیم. دفورم‌اسیون پدیده در موقعیت شکستن و دوباره پیوند زدن روابط شکل‌دهنده پدیده انجام می‌شود. این دفورم‌اسیون امکان دریافتی متفاوت از پدیده را ممکن می‌کند. به سخنی، پدیده اجتماعی دیگر به درون و بیرون از پژوهش تقسیم نمی‌شود، بلکه متن پژوهش میدان شکل‌گیری دوباره پدیده است. ما برای تولد پدیده استاد-ماشین به خلق چنین روایتی پرداختیم.

منابع:

- تجارت‌نیوز (۲۷ مهر ۱۴۰۱). رونق بازار خرید و فروش فیلترشکن/وی بیان یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان!.
برگرفته از <https://tejaratnews.com>
- زاع‌پور، عیسی (۱۲ بهمن ۱۴۰۱). وزیر ارتباطات: فیلترینگ واتساپ و اینستاگرام مصوبه سران سه قوه است.
برگرفته از <https://www.khabaronline.ir/xjH4h>
- طاهری‌کیا، حامد (۱۴۰۰). وضعیت دیجیتال و نظام دانش. تهران: مؤسسه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- طاهری‌کیا، حامد (۱۴۰۱). رخداد زن، زندگی، آزادی و نبرد بر سر تسخیر فضا. مطالعات فرهنگی و ارتباطات، ۱۸(۶۹)، ۶۵-۱۰۰. doi: 10.22034/jcsc.2023.1972498.2618
- طاهری‌کیا، حامد (۱۴۰۲). گذار از موقعیت نوشتن به مثابه «شغل» به موقعیت نوشتن به مثابه «نقش» برای اساتید علوم اجتماعی در وضعیت دیجیتال. کنفرانس بین‌المللی وب پژوهی، تهران.
- کاظمی، عباس (۱۴۰۱). برآمدن اینفلوئنسرهای دانشگاهی در ایران. پژوهش انحرافات و مسائل اجتماعی ایران، ۴(۱)، ۳۳-۱.
- محمودی، بهارک (۱۴۰۰). مطالعه شیوه اجرای هویت اعضای هیأت علمی دانشگاه در صفحات اینستاگرام. تهران: مؤسسه مطالعات فرهنگی و اجتماعی.
- نورنیوز (۴ آبان ۱۴۰۱). حمله تروریستی به حرم شاهچراغ شیراز. بازیابی از <https://nournews.ir/n/112607>
- Adams, S.T. & Pierre, E. (1997). Circling the Text: Nomadic Writing Practices. *Qualitative Inquiry*, 3(4), 403-417. doi: 10.1177/107780049700300403
- Akhavan, N. (2013). *Electronic Iran - The Cultural Politics of an Online Evolution*. New Brunswick: Rutgers University Press.
- Amir-Ebrahimi, M. (2009). Weblogistan: The Emergence of a New Public Sphere in Iran. In Seteney Shami (ed.), *Publics, Politics and Participation: Locating the Public Sphere in the Middle East and North Africa* (pp. 325-358). New York: Social Science Research Council.
- Athlekar, P. (05/06/2023). Bearing witness online: How hashtags enabled an uprising in Iran. Retrieved from <https://www.diggitmagazine.com/papers/hashtags-uprising-iran>
- Barad, K. (2014). Diffracting Diffraction: Cutting Together-Apart. *Parallax*, 20(3), 168-187. doi: 10.1080/13534645.2014.927623

فصلنامه مطالعات دانشگاه

۶۰

دوره ۲، شماره ۱
پاییز ۱۴۰۲
پیاپی ۵

- Braidutti, R. (2019). *Posthuman knowledge*. Polity: Cambridge.
- Deleuze, G. (2002). *Nietzsche and Philosophy* (H. Tonzlinson, Trans.). London: Continuum.
- Deleuze, G. (2003). The three kinds of knowledge. *The Warwick Journal of Philosophy*, 14, 1-20.
- Deleuze, G. (2005). *A thousand plateaus capitalism and schizophrenia* (B. Massumi, Trans.). Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Faculty Focus (2009). *Magna, Twitter in higher education: Usage habits and trends of today's college faculty*. Magna Publications. Available at <https://www.researchgate.net/publication/263567056>
- Golkar, S. (2015). Student Activism, Social Media and Authoritarian Rule in Iran. In I. Epstein (ed.), *The Whole World is Texting Youth Protest in the Information Age* (pp. 61-81). Rotterdam: Sense Publication.
- Greene, J. C. (2013). On rhizomes, lines of flight, mangles, and other assemblages. *International Journal of Qualitative Studies in Education*, 26(6), 749-758. doi:10.1080/09518398.2013.788763
- Greeson, J. K. P., An, S., Xue, J., Thompson, A. E., & Guo, C. (2018). Tweeting Social Justice: How Social Work Faculty Use Twitter. *British Journal of Social Work*, 48(7), 2038-2057.
- Hayles, N. K. (2019). Print Is Flat, Code Is Deep: The Importance of Media-Specific Analysis. In M. Kinder & T. McPherson (Eds.), *Transmedia Frictions* (pp. 20-33). University of California Press.
- Helberger, N. (2020). The political power of platforms: How current attempts to regulate misinformation amplify opinion power. *Digital Journalism*, 8(6), 842-854. doi: 10.1080/21670811.2020.1773888.
- Howard, P. H., & Hussain, M. M. (2013). *The Cultural Politics of an Online Evolution emocracy's Fourth Wave? Digital media and Arab Spring*. Oxford: Oxford University Press.
- Kermani, H. (2023). MahsaAmini: Iranian Twitter activism in times of computational propaganda. *Social Movement Studies*, 1-11. doi: 10.1080/14742837.2023.2180354
- Lury, C., Parisi, L., & Terranova, T. (2012). Introduction: The Becoming Topological of Culture. *Theory, Culture & Society*, 29(4-5), 3-35. Doi: 10.1177/026327641245455.
- Rahimi, B. (2014). Internet and Political Activism in Post-Revolutionary Iran” In Robert S. Fortner, P. Mark Fackler (eds.), *The Handbook of Media and Mass Communication Theory* (pp. 907-928), New Jersey: Wiley.

- Segeberg, A., & Bennett, W. L. (). Afterword: Lessons and puzzles in studying social media materialities and protest . In Mette Mortensen, C. Neumayer, & T. Poell (Eds.), *Social Media Materialities and Protest; Critical Reflections* (pp. 156-162). New York: Routledge.
- Shah, N. A. K., & Cox, A. M. (2017). Uncovering the scholarly use of Twitter in the academia: Experiences in a British University. *Malaysian Journal of Library & Information Science*, 22(3), 93-108. doi: 10.22452
- Sreberny, A., & Khiabany, G. (2007). Becoming intellectual: The blogestan and public political space in the Islamic Republic. *British Journal of Middle Eastern Studies*, 34(3), 267-286.
- Tesar, M. (2020). "Philosophy as a Method": Tracing the Histories of Intersections of "Philosophy," "Methodology," and "Education." *Qualitative Inquiry*, 27(5), 544-553. doi: 10.1177/1077800420934144.
- Veletsianos, G., & Kimmons, R. (2016). Scholars in An increasingly open and digital world: How do education professors and students use Twitter? *The Internet and Higher Education*, 30, 1-10. doi: 10.1016/j.iheduc.2016.02.002

